

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESÉGHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

VI. évfolyam 1. szám

2006. Január

*A megszületett kis Jézus kegyelmeiben gazdag,
áldott karácsonyt, és békes új évet kívánunk
mindannyiuknak!*

Kié lesz az örökség?

Egy dúsgazdag embernek az volt a hobby-ja, hogy értékes festményeket gyűjtött. Palotájának mindenszobája tele volt világhíres festők alkotásaival; Renoir és Monet képeit éppúgy meg lehetett találni gyűjteményében, mint a Van Gogh-tól és Picasso-tól származókat. A Vietnami háború alatt a gazdag ember fiát behívták katonának és, mint annyi más amerikai fiatal, őt is bevetették az ázsiai harcokba. A fiú nagyon bátor volt, sok társát megmentette, s amikor a harcok alatt egy sebesült katonát próbált biztonságos helyre vinni, lövést kapott és meghalt. Édesapja nagyon

meggyászolta hősi halált halt fiát. Pár hónappal később, karácsony táján, kopogtattak háza ajtaján. Fiatalember állt az ajtó előtt nagy csomaggal a hóna alatt. „Uram, maga nem ismer engem” kezdte, „de én sokat hallottam magáról fiától, aki katonatársam volt Vietnamban. A maga fia igazi hős volt, sok ember életét mentette meg, és én vagyok az, akit kimentett a veszélyből, amikor a halálos lövést kapta. Szeretek festeni, és egy nap Vietnamban lefestettem a fiát is, és most elhoztam magának a képet. Ez a legkevesebb, amit tehetek, hogy megköszönjem, amit a maga fia tett értem. Tudom,

hogy a kép minősége nem mérhető össze a gyűjteményében levő képekkel, de gondoltam, talán kedves emlék lesz a fiáról." Ezzel átadta a csomagot és eltávozott. A gazdag ember, amikor kibontotta a csomagot, csak bámult, milyen hűséggel adta vissza a festmény fia személyiségét. A képet a nappaliban a főhelyre, a kandalló fölé akasztotta. Nem sokkal később a gazdag ember meghalt. Halála nagy izgalmat okozott a műgyűjtők körében. Mindegyik szeretett volna vásárolni a híres gyűjteményből. Az árverésen valamennyi művészetet kedvelő pénzes ember jelen volt. De a dobogón levő állványon csak a fiú arcképe volt kiállítva. A műgyűjtők türelmetlenkedtek: "Hol vannak a híres festmények? Mikor láthatjuk őket? Mikor vásárolhatunk belőlük?" Az árverés vezetője az asztalra ütött a kalapáccsal és bejelentette: "Az árverést ezzel a képpel kezdjük. Az alapár 100 dollár. Ki ajánl érte többet?" A résztvevők zajongtak: "Kit érdekel ez a fércmunka? Mutassa az igazi remekműveket!" Az árverező hajthatatlan maradt. "Ki ajánl a fiúért

105 dollárt?" Szavait csend fogadta. Senki sem jelentkezett. Végre egy egyszerűen öltözött ember állt fel. A gazdag ember kérésze volt. "Szeretném megkapni a képet," mondta, "de szegény ember vagyok, nem tudok többet adni érte, mint 10 dollárt." Az árverező feltette a kérdést: "Ajánl-e valaki többet 10 dollárnál?" Nem volt jelentkező. Az árverező hármat ütött a kalapáccsal, és a kertész felé fordulva kijelentette, "Magáé a kép 10 dollárért". Ismét izgalom hullámozott végig a társaságon.

Most jönnek végre a híres képek, mindjárt meglátják őket. De az árverező felemelte a kezét és csendre intette a hallgatóságot. „Uraim és hölgyeim” kezdte. „Az árverésnek vége. A végrendeletben van egy kikötés, amit csak most tudathatok. A kikötés ez: Akié lesz a fiú, azé lesz az egész örökség.”

Így van ez a mi életünkben is. Akié a Fiú, azé az egész örökség. Karácsonykor megkaptuk a Fiút és Vele együtt az egész örökséget minden kinccsel együtt.

Boldog ünnepeket!

Karácsonyi történet

Vízkereszt – Buzgóság vallásos kötelességeinkben

A zsidó nép Krisztus előtt mintegy 1500 évvel vándorolt a mai Palesztínába és az ottani kis királyságok nagy rémületére a Jordán folyó két partján telepedett le. Palesztínának ez a része már rég óta a Moabbiták lakóhelye volt. Ezen kis nép gyöngé király nem merete erőszakkal útját állni a zsidó népnek, ezért isteni segítséghez folyamodott. Követeket küldött egy Bálám nevű prófétához, aki előbb Isten prófétája volt, de aztán elpártolt tőle és a gonosz szellem szolgálatába szegődött és annak segítségével pénzért jövendőt mondott a népnek.

A pogányok abban hitben éltek, hogyha ilyen léleklátó valakit megátkoz, azt Isten elpusztítja. Ezért kérette magához a moabita király is Balaámot, hogyátkozza meg az izraelitákat, és ezáltal Isten pusztítsa ki őket a Föld

színéről. Ezt Isten nem engedhette meg, hiszen éppen azért vezette a zsidókat Kánaánba, hogy ott országot alapítsanak és az Ő Fia ebből a népből való asszonytól szülessék.

Bálaám tehát számárra ült és elindult, hogy teljesítse a király parancsát és megátkozza az izraelitákat. Az Úr angyala kivont karddal a számár elé állt, mire az megijedt és letért az útról és gazdáját árkon-bokron át hurcolta. A gazda nagyon megverte a bunkójával, hogy észre térítse. Ez háromszor ismétlődött meg. Az angyal végül is olyan szűk helyre szorította be a szamarat és gazdáját, hogy a számár nem tudott kitérni, ezért kimerülten lerogyott a négy lábára. Bálaám nem látta az angyalt, és teljes erejéből ütötte a szamarat. Ekkor megnyitotta az Isten a számár száját, és azt mondta:

"Mit vétettem neked, hogy ennyire ütsz? Nem voltam-e eddig hűséges állatod, amelyre ülni szoktál? Nem látod, hogy egy angyal kivont karddal állja el az utamat?"

Isten ekkor megnyitotta Bálaám szeméit is. Ő is meglátta az angyalt, és ijedtében a földre esett. Azt mondta neki az angyal:

"A számárnak köszönheted az életedet! Ha a számár ki nem tér előlem, megöltelek volna." Bálaám könyörögve válaszolt: "Vétkeztem az igaz Isten ellen. Visszatérek, és nem megyek el a moábita királyhoz." "De el fogsz menni, de átok helyett áldást fogsz mondani Izrael népére!" - mondta neki az angyal.

Bálaám el is ment és isteni sugallatra négyszeres áldást is mondott a zsidó népre, sőt jövendölt is a Krisztusról. Mózes IV. könyvének 3. fejezete szól e történetről.

"Látom őt, de nincs még itt,

Nézem őt, de nincs még közel.

Csillag támad Jákobból

És királyi pálca kél fel Izraelből

A megveri Moáb fejedelmeit,

S mind elpusztítja Setnek gyermekeit."

Gyönyörű szavakkal jövendöli meg Izrael ragyogó jövőjét és a pogány népek pusztulását.

Ezen esetnek híre ment Ázsia népei között, főként azon nemzetek között, akik nem pogányok voltak, hanem Istenben hívők. Ezek a népek epedve várták, hogy Bálaám jövendölése beteljesedjék. Akkor majd egy különös csillag támad az égen, amely hirdeti Isten Fiának földre szállását. Még a pogány írók is bizonyítják - pl. Tacitus, Suetonius - hogy az emberiség lelkileg fel volt készülve a Messiás fogadására. Arról írnak, hogy különös várakozással volt tele a napkelet. Vergilius is Gyermekek születéséről énekel, aki fogja hozni az emberiség boldog aranykorát.

Amikor Jézus születésekor ez a különös csillag feltűnt az égen: ez a nagy

várakozás, vágyakozás a Messiás keresésére indított három embert: Gáspárt, Menyhértet és Boldizsárt. Valahonnan Belső- vagy Dél-Arábiából jöhettek. Ott volt ugyanis a régi "aranyország", ahonnan a karavánok az értékes gyantát, tömjént és mirhát hozták. Ezt hozták magukkal ajándékként ők is.

Elképzelhető, mekkora csődület támadt körülöttük, amikor Jeruzsálem utcáin feltűntek tevékkel, szolgálókkal, fekete képükkel, ékszereikkel és kérdezősködtek, hogy hol van a zsidók újszülött királya, mert láttuk csillagát napkeleten...

Persze azonnal értesült Josephus Flavius írja, mindenütt voltak kémei, "Heródes megijedt" írja Nagyon is jól tudta, eseményeket

jövetelükről Heródes is. hogy Heródesnek sőt maga is kémkedett. szt. Máté evangélista. miről van szó. Ezeket az mindnyájan ismerjük.

Tény, hogy ez a Heródes, aki sokat szerepel az ókori történelemben, maga is koronatanúja a Jézus születése körüli eseményeknek.

Nem megdöbbenő-e a zsidó nép közömbössége Isten Fiával, Jézussal szemben? Mária, Jézus anyja közülük való volt, az ő városukban született, Betlehemben. Ők is ismerték a megváltóról szóló jövendöléseket. Most mégis Messzi földrésről érkező bölcsektől tudták csak meg, hogy megváltó született. Ők nem ismerték fel a messiást. Nem egy gyöngye gyermeket vártak, hanem egy hadvezért, aki hatalmas sereget gyűjt és legyőzi a gyűlölt rómaiakat, és a világ urává teszi Izrael népét. Így teljesedett be rajtuk Krisztus szava: "Sokan jönnek majd napkeletről és letelepednek a mennyek országában; ez ország fiai pedig kivettetnek a külső sötétségre." /Máté 8, 11-12

Vajon ez a vád, ez a közömbösség nem illet meg minket is? Vajon nem, kell szégyenkeznünk a pogány bölcsek buzgósága előtt?

Jézus velünk van oltárainkon. Naponként Feláldozza magát a szentmisében. Csak pár lépés a templom, és mégis sokszor milyen restek vagyunk, hogy belépünk oda? Hányszor megkésünk? Fülünkbe cseng a figyelmeztetés: "Vasar- és ünnepnap misét becsületesen hallgass!" Ugye, amikor autóbusszal akarunk utazni, milyen pontosak vagyunk? Mikor lakodalomba, bálba kell menni, báméskodni, nincs sár?

Boruljunk le lélekben a kis Jézus jászla előtt, és kérjük, hogy adja meg nekünk is a pásztorok hitét és a napkeleti bölcsek igaz lelkesedését, hogy ne fáradjunk el az Ő keresésében és szolgálatában! Gyújtsa föl bennünk is a hozzá való ragaszkodásnak hajnalcsillagát, amelynek fényénél szüntelenül kereshessük, követhessük és legalább halálunk órájában meg is találhassuk őt, mint lelkünk egyedüli üdvösségét.

Milyen magatartásra int keresztény hitünk más vallásokkal szemben?

Manapság sok keresztény él más hitű közösségek tagjai közvetlen közelében. Amikor egy falu, egy város vagy egy egész ország keresztény volt, a más vallásokkal való kapcsolat elsődlegesen elméleti kérdéseket vetett fel. Most ez egyre jelentősebb napi kérdéssé válik.

Pál apostol korában Róma keresztényei szintén nem-keresztény társadalomban éltek. Ezt írta nekik: „Amennyiben rajtatok áll, lehetőség szerint éljétek békében minden emberrel!” (Róm 12,18). E szavak arra bátorítanak bennünket, hogy a feszültségeket szüntessük meg, és kerüljük a konfliktusokat. A békés együttélés sosem csak az egyik félen múlik. De Pál azt hangsúlyozza, hogy a béke érdekében, a keresztények tegyenek meg minden tőlük telhetőt.

Tartós békében, egymást tolerálva élni azonban nem elegendő. Mások tiszteletben tartása nem azt jelenti, hogy magukra hagyjuk őket. Azt is jelenti, hogy érdeklődünk felőlük. Mások megvetésének kifinomult formája az, hogy éljen mindenki saját hite szerint, de az ne legyen beszéd témája. Létezik egyáltalán hiteles emberi találkozás, ha ki van zárva az, ami a legértékesebb kincsünk? Nemde megosztjuk barátainkkal azt, ami reményt és életet ad számunkra? A keresztények nem hallgathatnak a tényről, hogy Krisztus a reményük és életük. „Mindenkor legyetek készen arra, hogy válaszolni tudjatok mindenkinek, aki a bennetek lakó reménység okát kérdezi tőletek.” (1Pét 3,15)

Tekintve, hogy minden vallás az örök érvényű igazsággal foglalkozik, és mivel ezen abszolútum a vallásokban különbözik, a vallások különbözősége magában hordozza a konfliktus lehetőségét. Próbálhatjuk-e a békesség kedvéért úgy harmonizálni a vallásokat, hogy összeválogatjuk azokat az elemeket, amelyekben mindenki megegyezik? A harmóniára törekvés nem idegen a Bibliától: „Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó” (Róm 12,17). A vallásközi párbeszéd hozzájárul a közjó megvalósításához. Amikor bizalom van a különböző

vallások vezetői között, együtt tudnak fellépni az erőszak és igazságtalanság ellen.

A párbeszéd azonban nem volna őszinte, ha azt kérné a partnerétől, hogy adja fel azt az abszolútumot, ami vallását jellemzi.

A keresztények tekintetében nem mondhatunk le arról a tényről, hogy hitünk középpontja Jézus Krisztus személye, aki „egyedüli közvetítő Isten és az emberek között” (1Tim 2,5). De hogy az igazi párbeszéd mennyire nem lehetetlen, ezen abszolútum mutat utat, tekintve, hogy Jézusban éppen alázata az, ami egyedülálló. Ő lett mindenki szolgájává. Ő foglalta el az utolsó helyet. Ezért, az Ő nevében, mi sohasem uralkodhatunk másokon, hanem csak befogadhatjuk őket, és engedjük, hogy befogadjanak bennünket.

Befogadási szertartás

Az új egyházi év kezdetére válaszüthöz érkeztek a tavaly október óta működő Útkereső csoport tagjai. Befogadóink jelezték, a keresztségre, elsősíldozásra, vagy bérnálásra komolyan készüldőket ún. befogadási szertartás keretében fogja az Egyház a külvilág számára is egyértelműen magáénak vallani.

A hol öt-hat, hol akár 15-20 fővel működő közösségben az elmúlt több mint egy esztendő elegendő volt arra, hogy kikristályosodjon bennünk az elhatározás: ezt az utat szeretnénk járni. Az is nyilvánvaló lett számunkra ezen hónapok alatt, hogy nem mi választottunk, hanem Ő. Ebben a felismerésben megvilágosodva készüldünk a befogadásra.

A szertartásra Advent első vasárnapján, a fél tízes Szentmise keretében került sor. Némi izgalommal készüldünk erre a napra, hiszen nekünk is hitvallást kellett tennünk az egész közösség előtt arról, hogy az Jézus Krisztust akarjuk követni. Most írhatnám azt, hogy Zsolt atya és a kezesek jóvoltából, akik segítettek a lámpalázunkat leküzdeni, ez „zökkenőmentesen” sikerült, de nem sokat mondanék vele. Akik ismernek, tudják, hogy saját legbensőbb érzéseimről nem szívesen nyilatkozom, írásban tolmácsolni is nehezen tudnám. Mindenesetre nagyon jóleső érzés volt látni társaimon azt a megindultságot, amely a nem mindennapi esemény következményeképp vett rajtuk erőt.

Testvéreim nevében is köszönöm a rólunk való gondoskodást az Úrnak, a befogadó csoportot alkotó Fendler-házaspárnak, Oszinak és Erzsébetnek, dr. Kovács Icának és Kovács Zsuzsának, de természetesen lelkipásztorainknak Zsolt és Balázs atyáknak is, továbbá mindenkinek, aki imádsággal segített minket az előrehaladásban.

ifj. Illésfalvi Péter

Vasárnapi és ünnepi szentírási részek

1. vasárnap: Szűz Mária Isten anyja, Újév

Szám 6,22-27; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21

8. vasárnap: Urunk megjelenése, Vízkereszt

Iz 60,1-6; Ef 3,2-3a,5-6; Mt 2,1-12;

15. Évközi 2. vasárnap:

1Sám3,3b-10.19; 1Kor 6,13-15.17-20; Jn 1,35-42;

22.Évközi 3. vasárnap:

Jón 3,1-5.10; 1Kor 7,29-31; Mk 1,14-20;

29. Évközi 4.vasárnap:

MTörv 18,15-20; 1Kor 7,32-35; Mk 1,21-28

Január havi miseszándékok

1. **Vasárnap Újév**
8:00 Élő családtagok
9:30 +Sándor Ferenc, felesége,
lánya és vejei
18:00 +Sindel Mihály, felesége és
fiuk
2. Hívekért
3. +Kovács Bertalan
4. nincs szándék
5. nincs szándék
6. +Kiss József, felesége és
gyermekük
7. nincs szándék
8. **Urunk megjelenése (Vízkereszt)**
8:00 Horváth és Brigán család
elhunyt tagjaiért
9:30 +Bazsik Ferenc és unokája
Gergely
18:00 +Lévai Ferencné
9. Hívekért
10. +Édesanyáért és édesapáért
11. nincs szándék
12. nincs szándék
13. +Horváth Istvánné szül. Hidasi
Emília
14. nincs szándék
15. **Évközi 2. vasárnap**
8:00 +Dömölki Katalin és
édesanyja
9:30 Élő és elhunyt családtagok
18:00 nincs szándék
16. Hívekért

17. nincs szándék
18. +Bojsza Józsefné Pirooska
19. +Sejtes Imre, Pintér Vincéné és
Mravik Józsefné (utcabeliek
kérésére)
20. nincs szándék
21. +Vozári József és családtagjai
22. **Évközi 3. vasárnap**
8:00 +Kisák szülők és elhunyt
családtagok
9:30 +Türgyei és Bíró szülők
18:00 nincs szándék
23. Hívekért
24. nincs szándék
25. nincs szándék
26. + Lengyel István és szülei
27. Ebben a hónapban elhunytakért
28. nincs szándék
29. **Évközi 4. vasárnap**
8:00 Magyarország erkölcsi
megújulásáért
9:30 +Gombai János
18:00 nincs szándék
30. Hívekért
31. nincs szándék

A Pápa e havi imaszándéka:

Általános: Hogy a keresztények teljes egységének megvalósításáért folyó erőfeszítés elősegítse a világ népei közötti kiengesztelődést és békét.

Missziós: Hogy a keresztények tisztelettel és szeretettel fogadjanak minden menekültet, felismerve minden személyben Isten képmását.

SZENTMISÉK **TEMPLOMUNKBAN**

Hétköznap.....18.30
Hétfőn szentségimádás....19.00
Csütörtök szentségimádás 06.45
Péntek zsolozsma.....07.00
Szombat.....08.00
Vasárnap.....08.00;09.30;18.00

Gyónási lehetőség minden mise előtti 15 percben, illetve előre megbeszélt időpontban a plébánián is van gyóntatás.

KÖZÖSSÉGEINK:

Ifjúsági közösség: péntek este 20.00
Házás közösség: minden hónap első szombat 15.30
Felnőtt közösség: csütörtök 19.15
Kalász közösség: minden hónap második vasárnap délután
Szent Antal imaközösség: minden hónap 13-án 17.30
Szent Anna Bibliakör: hétfőn 10.00
Hit és Fény: újságban hirdetett időpont
Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30
Karitász: a hónap második keddeje 17.00
Templomi szolgálattelvők: újságban hirdetett időpontban
Útkeresők: minden kedd 19.00
Sorsfordító: minden kedd 18.00-20.00
Rózsafüzértársulatok: minden hónap első vasárnapja
Missziós Imaközösség: minden hónap első vasárnap 16.00

HIVATALI ÜGYEK:

Bejelentkezés a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 3 hónappal szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni a bejelentkezést). Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános úrnál. Ha kérdése van, az 589 540-es vagy a 06-209-104 509-as telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15 óráig.

Szent Pio Otthon könyvtárának nyitva tartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban előzetes megbeszélés szerint.

E havi programjaink:

Január 6-án 17:30-tól az elsőáldozók szüleinek tartunk oktatást.

Január 22-29. Ökumenikus imahét a keresztények egységéért – ennek idejét, helyét hirdetni fogjuk.

Ünnepi miserend:

Dec. 26-án: 8 és 9:30

Dec. 31-én: 18 óra

Jan. 1-én: 8, 9:30 és 18 óra

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztő: Helembai Erzsébet (e-mail: helembaiek@invitel.hu)